Ze sbírky Piśni Papuszy (Papušakre gila), Wroclaw 1956

Romský originál přepsán jak je uvedeno v polském vydání

Dikháv dáj, dikháv dój –
saró zdrál, svéto sál.
Apré bolibén ćerheńá rakirén,
cytrón, zdrán raćénca khetané.
Ćerheńorija. Kón len chalól,
te sovél na kamél,
pre thudýtko dróm dikhél –
dává dróm bachtaló,
lidźál manušén
ki laćhó dźiipén.
Dikhav dáj i dój dikháf,
syr pes morél rupunó ćhón ándre pańá,
syr terné ćhajá
dre taté páše véš pańá.
Só pes kerel? Saró zdrál,
sféto sál!

Kolem sebe se dívám,
všechno se chvěje, svět se usmívá.
Na nebi za nocí spolu rozmlouvají hvězdy,
chvějí se, mihotají.
Hvězdičky! Tomu, kdo rozumí jim,
se nechce spát,
hledí na mléčnou dráhu,
na tu cestu štěstí,
která vede lidi k dobrému životu.
Kolem sebe se dívám,
stříbrný měsíc se myje ve vodách
jak když se mladá děvčátka
u lesa v teplé řece koupou.
Co se to děje? Všechno se chvěje
a svět se usmívá.

(s. 87-88)

Ach, miré veśá!
Na parudźómby ándre svéto baró
ni pal só, palé sovnakajá
i laćhé bará.
Po laćhé bará keren šukár jagá
i but pšeperén pal léndyr manušá.
A miré bérgi barýtka
i paše pańí bará
drogedýr syr kućbará,
kaj keren dudá.
Andre miró véś raćénca
páše ćhón chaćónys jagá,
dényz dút syr laćhé bará.

Ach, moje lesy,
nevyměnila bych já vás za celý svět,
ani za zlato,
ani za drahokamy.
Drahokamy se sice krásně třpytí,
ale lidi se kvůli nim navzájem přepadají.
Mé kamenité hory,
kamení moje okolo řeky,
to je mi dražší.
nad třpytivé drahokamy.
V mém lese za měsíčních nocí
ohýnky plápolají
a září jak drahokamy.

Ach, miré kochána vešá,
kaj pachńisón sastó!
Kicý tumé romané ćhavóren barjakirdé,
syr kúšča tumaré tykné!
A dźesá syr patryńása balvál ćalavél,
dźi ńićhéstyr na darél.
Ćhavóre gilá bagén,
ćy trošalé či bokhalé
chtén i khlén, po véš lén
Adźá syklakirdźá.

Mé milované lesy,
jak krásně voníte!
Co romských dětí jste vychovaly –
jako by to bylo vaše vlastní mlází!
Když vítr si pohrává se srdcem jako s listím,
pak se to srdce nemá čeho bát.
Děti si prozpěvují,
třebaže mají žízeň, třebaže mají hlad,
skáčou, tancují, radují se,
protože tomu všemu je naučil les.

s. 79-80

Překlad Milena Alinčová